

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4716/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Миле Петковић и Бојана Стојановић, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Јелић, адвокат из ..., ради права својине, ништавости и накнаде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2079/18 од 15.05.2018. године, на седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2079/18 од 15.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2079/18 од 15.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 765/15 од 14.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужиља власник на деловима кп.бр. ..., које су настале из кп.бр. ..., све три по култури њиве, укупне површине 0.40.00 ха уписане у лн.бр. ... КО ..., на име пок. ВВ, бивше из ..., а у мерама и границама ближе одређеним тим ставом изреке, а по основу заједничке куповине са сада пок. ВВ и ГГ, бившем из ..., и по основу уговора о деоби овереног код Општинског суда у Бору 29.12.1997. године, под Ов 1382/97, па је обавезана тужена да призна тужиљи то право и трпи упис на име тужиље код РГЗ СКН Бор. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав и без правног дејства према тужиљи уговор о доживотном издржавању закључен између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања, и тужене, као даваоца издржавања, у односу на напред наведену имовину. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се утврди да је власник и да има право државине на $\frac{1}{2}$ нове стамбене зграде од тврдог материјала димензија у основи 12,15м x 10,50 м, површине 128 м², изграђене на кп.бр. ..., као и да је власник земљишта испод зграде, те да се тужена обавезе да јој ову имовину преда. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је ништаво и без правног дејства према тужиљи својеручно завештање пред сведоцима пок. ВВ сачињено 11.02.2009. године у односу на напред наведену $\frac{1}{2}$ од зграде и $\frac{1}{2}$ земљишта под зградом. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени

захтев да се обавезе тужена као наследник по завештању иза пок. ВВ да у висини вредности наслеђене имовине по основу завештања исплати тужилји износ од 1.000.000,00 динара по основу накнаде за дато издржавање које је тужилја као давалац издржавања пружила пок. ВВ, а по уговору Р 387/97. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2079/18 од 15.05.2018. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужилје и тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, четвртом, петом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине и ништавости уговора и исплата, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен, а делимично одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилје не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, односно не указује на постојање другачијих одлука, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.12.2015. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде означена у уводу нижестепених одлука је 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић